

MAMY PRZYJEMNOŚĆ PRZEDSTAWIĆ PAŃSTWU NAJNOWSZE WYDANIE KSP TAX NEWS, W KTÓRYM OPISUJEMY WYBRANE ORZECZENIA I INTERPRETACJE WYDANE LUB OPUBLIKOWANE W CZERWCU 2016 R. MAMY NADZIEJĘ, ŻE NASZA PUBLIKACJA SPOTKA SIĘ Z PAŃSTWA ZAINTERESOWANIEM.

Zapłacona przelewem kwota podatku VAT na fakturze dokumentującej aport nie stanowi przychodu

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 23 czerwca 2016 r. (sygn. II FSK 602/16) wskazał skutki podatkowe otrzymania przelewem przez spółkę wnoszącą aport kwoty podatku VAT wykazanego na fakturze dokumentującej ten aport w świetle ustawy o CIT.

Spółka produkująca wyroby cukiernicze zdecydowała się na reorganizację działalności tworząc nowy podmiot, przejmujący wszystkie zadania z zakresu marketingu i zarządzania markami. Do nowej spółki wniesione miały być aportem prawa własności przemysłowej. Podatnik zwrócił się do organu podatkowego z pytaniem, czy zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 9 ustawy o CIT podatek VAT wykazany na fakturze dokumentującej aport, który zostanie rozliczony przelewem, nie będzie stanowił przychodu podatkowego. Dyrektor Izby Skarbowej w wydanej interpretacji wskazał, że środki pieniężne nie będą miały charakteru podatku, ponieważ stanowią jedynie jego równowartość. W opinii organu środki stanowiące równowartość należnego VAT będą zatem stanowić przychód dla wnoszącego aport. Rozpoznający sprawę NSA nie zgodził się ze stanowiskiem organu. Jak zauważył sąd, spółka zaznaczyła we wniosku, że na fakturze dokumentującej aport będzie określona wartość netto wkładu oraz należny od transakcji podatek. Ponieważ ustawa o CIT i ustawa o VAT nie definiują pojęcia należnego podatku VAT, należy przyjąć, iż jest to kwota podatku określona na prawidłowo wystawionej fakturze. W konsekwencji otrzymana przez spółkę zapłata na pokrycie podatku VAT nie będzie stanowić przychodu podatkowego.

Konsekwencje podatkowe dokonania aportu składników majątkowych rodzą spory z organami podatkowymi. Te ostatnie często argumentują, że w sytuacji rozliczenia podatku VAT od aportu w formie pieniężnej, kwota ta stanowi dodatkowy przychód po stronie wnoszącego aport. Organy powtarzają tezę zawartą w wyroku NSA z 17 kwietnia 2014 (sygn. II FSK 731/13), że wartość nominalna udziałów jest wartością brutto, co oznacza, że dodatkowa kwota pieniężna nie może być niestanowiącym przychodu podatkiem należnym zgodnie z ustawą o CIT. Podobne stanowisko zostało powielone w niektórych wyrokach sądów administracyjnych (por. wyroki WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 4 grudnia 2014 r., sygn. I SA/Go 628/14; WSA w Warszawie z 21 lutego 2011 r., sygn. III SA/Wa 1277/10).

W mojej ocenie powyższe podejście narusza zasadę neutralności podatku VAT na gruncie podatku dochodowego, zgodnie z którą nie stanowi on przychodu ani kosztu podatkowego. Zostało to również zauważone przez niektóre sądy administracyjne, które uznały, że kwota pieniężna odpowiadająca wysokości należnego VAT od aportu nie stanowi przychodu po stronie wnoszącego aport (por. wyrok NSA z 9 lutego 2016, sygn. II FSK 2928/13, wyrok WSA w Krakowie z 24 lutego 2015, sygn. I SA/Kr 1865/14; wyrok WSA w Gdańsku z 5 czerwca 2013 r., sygn. I SA/Gd 427/13). Prezentowany wyrok wpisujący się w tę linię orzeczniczą to kolejne pozytywne dla podatników rozstrzygnięcie dotyczące tego zagadnienia, mogące stanowić istotny argument w przypadku sporu z organem podatkowym.

EKSPERT

Michał Wilk

doradca podatkowy

T: +48 32 731 68 69

E: michal.wilk@ksplegal.pl

Podatek VAT

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z 23 czerwca 2016 r. (sygn. I SA/Łd 437/16) określił zakres dokumentacji uprawniającej do zastosowania stawki podatku w wysokości 0% dla dokonanego eksportu bezpośredniego towarów.

Rozpatrywana sprawa dotyczyła spółki prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie mebli tapicerowanych. Spółka dokonała eksportu towaru na francuskie terytorium zamorskie niewchodzące w skład UE. Od francuskiej administracji celnej podatnik otrzymał dokument potwierdzający wywóz towarów poza terytorium UE. Zdaniem Centrum Informacji Służby Celnej otrzymany dokument nie stanowił jednak wystarczającego potwierdzenia wywozu towaru, w związku z czym niemożliwe było zastosowanie stawki 0% podatku VAT w związku z eksportem towarów poza terytorium UE. Rozpoznający sprawę sąd uchylił zaskarżoną interpretację. Jak wskazał WSA, francuska administracja celna działała w oparciu o właściwe sobie procedury wewnętrzne, a zgodnie z art. 41 ust. 6 i 6a ustawy o VAT jako dowód wywozu, który uprawnia do zastosowania stawki 0%, należy dopuścić każdy dokument, który bez wątpliwości potwierdza fakt opuszczenia przez towary obszaru celnego UE.

Podatek CIT

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 3 czerwca 2016 r. (sygn. III SA/Wa 1458/15) zadecydował o braku możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na usługi government relations.

Spółka specjalizująca się w produkcji urządzeń elektronicznych podjęła współpracę z agencją konsultingową, która świadczy usługi w zakresie tzw. government relations. Jak wskazał podatnik, usługi te polegają na pozyskiwaniu informacji i budowaniu relacji pośród potencjalnych klientów z sektora publicznego w celu wsparcia rozwoju biznesu spółki w Polsce. Działania agencji nie mają bezpośredniego wpływu na zwiększenie sprzedaży, jednak w dłuższej perspektywie mają służyć podnoszeniu pozytywnego odbioru spółki w relacjach z administracją państwową. Jak stwierdził WSA, opisanie działań, których dominującym celem jest poprawa wizerunku spółki, podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodu w świetle art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT jako wydatki na reprezentację.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 7 czerwca 2016 r. (sygn. II FSK 1307/14) zadecydował, że faktury korygujące dokumentujące udzielenie rabatu potransakcyjnego należy rozliczyć na bieżąco.

Sporna kwestia dotyczyła spółki udzielającej kontrahentom rabatów potransakcyjnych zależnych od wartości zakupów towarów. Spółka zamierzała dokumentować przyznanie rabatów za pomocą faktur korygujących. Podatnik twierdził, że powinien dokonywać korekty przychodów podatkowych na bieżąco, tzn. w okresie, w którym będzie wystawiona faktura korygująca przyznająca rabat, ponieważ wcześniej nie było podstaw do zmniejszenia przychodów. Organ podatkowy wskazał, że wartość rabatu obniża przychód u zbywcy towaru, a zatem udzielenie go powinno skutkować dokonaniem korekty przychodów z tytułu sprzedaży towarów, z którymi jest związany. Jeśli więc faktura korygująca dotyczy przychodu w roku podatkowym wcześniejszym niż data jej wystawienia, powinna ona być uwzględniona w okresie rozliczeniowym, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży. WSA, a następnie NSA nie zgodziły się ze stanowiskiem organu. Jak wskazały sądy, udzielenie rabatu jest zdarzeniem rodzącym skutki ekonomiczne takie jak poniesienie kosztu. W ustawie o CIT brak było norm regulujących kwestię przypisania udzielonego rabatu do konkretnego roku podatkowego, zatem na zasadach ogólnych skutki podatkowe rabatu należało określić w rozliczeniu za rok, w którym miał on miejsce. Ustawodawca wprowadzając do ustawy o CIT od początku 2016 r. przepis art. 12 ust. 3j, potwierdził stanowisko sądu.

Akcyza

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z 2 czerwca 2016 r. (sygn. C-418/14) ocenił zgodność z Dyrektywą Energetyczną (2003/96/WE) przepisów ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. przewidujących zastosowanie stawki podatku akcyzowego przewidzianej dla paliw silnikowych do oleju opałowego.

Sprawa dotyczyła spółki dokonującej szeregu transakcji sprzedaży paliwa. Jak wykazało postępowanie podatkowe, nabywcy potwierdzili zakup i zużycie paliwa do celów opałowych, jednak podatnik nie złożył w terminie zestawienia oświadczeń nabywców przewidzianego w art. 89 ust. 14 ustawy o podatku akcyzowym. W konsekwencji zastosowana została stawka podatku jak dla paliw silnikowych. Skarga spółki trafiła do WSA, który zwrócił się do TSUE z pytaniami prejudycjalnymi co do zgodności przepisów krajowych z Dyrektywą Energetyczną i zasadą proporcjonalności. Jak wskazał Trybunał, Dyrektywę Energetyczną oraz zasadę proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się przepisom krajowym, na podstawie których sprzedawcy paliw są zobowiązani do złożenia miesięcznego zestawienia oświadczeń nabywców, według których nabywane wyroby są przeznaczone do celów opałowych. Sprzeciwiają się one jednak przepisom, na mocy których brak złożenia takiego zestawienia w wyznaczonym terminie skutkuje zastosowaniem do sprzedanego paliwa stawki podatku akcyzowego przewidzianej dla paliw silnikowych, podczas gdy zostało stwierdzone, że przeznaczenie produktu do celów opałowych nie budzi wątpliwości.

Gdyby byli Państwo zainteresowani uzyskaniem dodatkowych informacji w powyższym zakresie, uprzejmie prosimy o kontakt:

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

Partner

T: +48 32 731 68 53

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Michał Wilk

Counsel

T: +48 32 731 68 69

E: michal.wilk@ksplegal.pl

KSP Legal & Tax Advice

ul. Chorzowska 50

40-121 Katowice

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

www.ksplegal.pl

www.taxblog.ksplegal.pl

Mamy nadzieję, że powyższa informacja będzie dla Państwa pomocna. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady.

W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej, prosimy o kontakt. Jeżeli nie wyrażają Państwo zgody na przesyłanie dalszych newsletterów, prosimy o odesłanie tego maila na adres kancelaria@ksplegal.pl w treści wpisując słowo NIE.

© 2016 Wszystkie prawa zastrzeżone